

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/130/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116215333
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116215333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filákovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, na ul. Hodžovej č. 11, proti žalovanému: G. C., L. XX.XX.XXXX, J. E. G., L. A. V. Č. XX, o zaplatenie 105,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 25.5.2017 č.k. 15Csp/30/2016 - 182 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca a žalovaný dňa 18.2.2009 uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu, vydanie a používanie platobnej karty, poskytovanie služby elektronického bankovníctva, ako aj ďalšie produkty a služby. Ku dňu 31.12.2013 účet vykazoval debetný zostatok -94,35 Eur, pričom išlo o poplatky a úroky. Po prevedení debetného zostatku na interný účet sa dlžná suma navýšila o ďalšie úroky a poplatky za vedenie účtu na žalovanú sumu. Zmluva medzi stranami však nebola uzavretá v súlade s platnou právnou úpravou v tom čase upravenou zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v prípade povoleného prečerpania mala zmluva obsahovať zákonom vyžadované náležitosti, okrem iného výšku úrokovej sadzby, ktorým sa bude debetný zostatok úročiť. Napriek tomu si žalobca uplatňuje okrem debetného zostatku aj sankčný úrok 28 % a do dlžnej sumy sú zahrnuté tiež poplatky a úroky bez toho, aby boli súčasťou zmluvných dojednaní. Žalobca preto nepreukázal právny základ povinnosti žalovaného platiť žalobcom nárokované úroky a poplatky, ktoré boli vykonané na ťarchu účtu žalovaného. Pokiaľ žalobca odkazuje na Všeobecné obchodné podmienky a na sadzobník poplatkov tieto nie sú individuálnymi zmluvnými dojednaniami zmluvných strán. Od spotrebiteľa dodávateľ nemôže požadovať poplatky, úroky, ktoré nie sú zmluvne individuálne vyjednané. Domáhal by sa tak nárokov z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú neprípustné a neplatné. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Výrok o trovách odôvodnil ustanoveniami § 251 a § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zmluva o povolenom prečerpaní uzatvorená nebola

a žalobca si uplatňuje nárok z titulu prekročenia v zmysle ustanovenia § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku prekročenia. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 2 zákona o platobných službách poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe a) zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo b) rámcovej zmluvy. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 4 tohto právneho predpisu sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. Podľa ustanovenia § 31 ods. 5 písm. d/ tohto právneho predpisu rámcová zmluva obsahuje okrem iného informácie o poplatkoch a úrokoch. Zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Aj Súdny dvor Európskej únie v rozsudku zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/2015 ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Smernica nebráni členským štátom, aby zakotvili povinnosť, že všetky dokumenty obsahujúce náležitosti zmluvy povinné v zmysle smernice, majú byť podpísané. V našich podmienkach uvedené znamená, že zákonom možno stanoviť, že aj všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky a sadzobník v prípade, ak obsahujú niektoré z povinných náležitostí zmluvy, majú byť podpísané. Každopádne táto povinnosť by mala byť ustanovená v zákone a nepostačuje, že tak ustáli súd vo svojom rozhodnutí. Z uvedeného teda vyplýva, že všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky a sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú aj keď ich klient nepodpísal.

5. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené aj keď s konštatovaním prvoinštančného súdu, podľa ktorého si žalobca svoj nárok uplatňoval z titulu povoleného prečerpania sa stotožniť nedá. Žalobou uplatnený nárok je nárokom z nepovoleného prečerpania opierajúci sa o ustanovenia všeobecných obchodných podmienok žalobcu. Takéto pochybenie, ale vplyv na vecnú správnosť výroku rozsudku vplyv nemá.

6. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 298 ods. 1, ods. 2 CSP, podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahraďiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu vyslovene uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch, súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Vyššie uvedené ustanovenie prevzalo právnu úpravu upravenú v ust. § 153 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016. K jej zachovaniu i v novej právnej úprave došlo aj napriek zavedeniu abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach vyplývajúcej z ust. § 301 a nasl. CSP. Súd teda môže aj naďalej v individuálnom spotrebiteľskom spore vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou. Takýmto iným zmluvným dokumentom súvisiacim so spotrebiteľskou zmluvou môžu byť všeobecné obchodné podmienky, všeobecné zmluvné podmienky a podobne.

8. Na uvedenú právnu úpravu nadväzuje úprava obsiahnutá v ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ukladajúca konkrétne povinnosti žalobcovi ako poskytovateľovi úveru. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých

prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

9. V inej právnej veci a to vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C 113/2015, bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým významom ako v prejednávanej spore. Rovnako v tomto inom konaní sa právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní s poukazom na neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky.

10. Taktiež rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 č.k. 9Csp/170/2016 - 63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 č.k. 7Co/99/2017 - 81 bola pre svoju neprijateľnosť za neplatnú určená zmluvná podmienka umožňujúca vznik nepovoleného prečerpania bežného účtu pri zúčtovaní poplatkov a ukládajúca majiteľovi účtu povinnosť platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby pri nepovolenom prečerpaní.

11. Ak Občiansky zákonník v ust. § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť, alebo ak z takejto podmienky dodávateľovi nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa, a to ani v súdnom konaní plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči všetkým spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa používania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá i povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

12. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

14. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).